

SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 207.

V Ljubljani, v ponedeljek 10. septembra 1888.

Letnik XVI.

Deželni zbor kranjski.

(Prva seja, dné 10. septembra 1888.)

Po sovesni sv. maši, ki jo je daroval kanonik in poslanec Klun ob 10. uri v stolni cerkvi, pričel je deželni zbor ob 1/2 12. uri svoje letošnje zborovanje. Izmed poslancev ni bilo samo dveh, namreč barona Apfaltrerna, k je dobil 14dnevni dopust, in Zoisa. G. deželni predsednik baron Winkler pozdravlja poslance ter naznanja, da so cesar z odlokom z dné 25. avgusta t. l. namesto prezgodaj umrlega grofa Thurna deželnim glavarjem imenovali dr. Jožefa Poklukarja (Dobro!), ki ga visokemu zboru predstavlja proseč ga, naj zasede svoje mesto in otvori zborovanje. Predno končá, se pa še spominja pokojnega grofa Thurna, ki ga je navdajalo blago čutilo in ki je kot pravi rodoljub vse svoje moči posvetoval blagru dežele kranjske.

Deželni glavar dr. Poklukar prevzame predsedništvo z daljšim govorom, ki ga celotno objavimo prihodnjich. Najprej omenja presvetlega cesarja, kateremu imajo letos zaradi 40letnice poslanci še več vzroka iz srca klicati trikratni „živio“. (Živio! živio! živio!) Potem omenja raznih deželnih zadev, na katere bode obračal vso svojo skrb, in prosi poslance za njihovo podporo. Tudi se spominja svojega prednika grofa Thurna ter se konečno obrača še do deželnega predsednika, se mu zahvaljuje za njegovo dosedanjo podporo in očetovsko skrb (Dobro!) ter ga prosi, naj deželnemu zboru tudi za naprej svoje dobrohotne podpore ne odreče, kar g. deželni predsednik tudi obljubi.

Potem novi poslanec trgovinske in obrtne zbornice Josip Kušar stori svojo obljubo in deželni glavar našteva došle prošnje in jih izročá raznim odsekom. Med družimi je g. deželni poslanec Viljem Pfeifer izročil prošnjo sledečih občin: Črnomelj, Dragatuš, Vinica, Loka, Gradac, Podzemelj, Metlika, Suhor, Novomesto, Toplice, Brusnice, Bela Cerkev, Št. Jarnej, Raka, Krško, da se po podobnosti drž. postave z dne 20. junija t. l. sprejme v deželni zakon jasna določba, ki deželne naklade oproščuje slivovko, žganje itd. iz domačih pridelkov za domačo porabo. Dalje je izročil prošnjo posestnikov iz

kostanjeviške okolice za preuredbo postave zastran deželne naklade na žganjico.

Deželni glavar dr. Poklukar naznanja predloge, katere je deželni odbor predložil zboru in katerih je vseh skupaj 28, potem se volita Janko Kersnik in Lichtenberg za reditelja, Robič in Dežmam za verifikatorja stenografičnih zapisnikov. Dalje se volijo v finančni odsek: dr. A. Mošé (načelnik), dr. Bleiweis, Detela, Klun, Murnik, Dev, Šuklje, dr. Vošnjak, Dežman (namestnik), Luckmann, Žvegelj. V upravni odsek: Kersnik, Detela (načelnik), Hren, Kavčič, Pakiž, dr. Papež, dr. Samec, Višnikar, Murnik, Taufferer (namestnik), Lichtenberg, dr. Mauer. V odsek za letno poročilo deželnega odbora: dr. Sterbenc (načelnik), Lavrenčič, Robič, Stegnar, Pfeifer, Kraiger, dr. Mauer (namestnik), Auersperg, Gutmannsthal.

Poročilo o delovanji deželnega odbora za dōbo od 16. novembra 1887. l. do 31. avgusta 1888. l. se izročí v ta namen izvoljenemu posebnemu odseku; računski sklep normalno-šolskega zaklada za l. 1887., dalje poročilo deželnega odbora o porabi izrednega kredita v znesku 12.000 gld. za vinarsko, sadjarsko in poljedelsko šolo na Grmu leta 1887; proračun in računski sklep deželno-kulturnega zaklada za l. 1889, oziroma 1887; izkaz o gospodarjenji s kranjskim učiteljskim pokojninskim zakladom za l. 1887; poročilo deželnega odbora o nakupu knjige „Vrtnarstvo“ za ljudske šole; računski sklep deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za l. 1887; proračun deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za l. 1889; proračun zaklada učiteljskih penzij za l. 1889; proračun normalno-šolskega zaklada za l. 1889 in poročilo deželnega odbora o nakupu gozda za deželno vinarsko, sadjarsko in poljedelsko šolo na Grmu, se izročé finančnemu odseku; poročilo deželnega odbora gledé nižje gimnazije v Kranji pa upravnemu odseku. Dalje se še izročé finančnemu odseku: Računski sklep zaklada prisilne delavnice za l. 1887; proračun zaklada prisilne delavnice za l. 1889; poročilo deželnega odbora gledé doneska, ki naj bi se dovolil iz deželnega zaklada za poplačanje troškov onih preiskav, katere bo izvršiti po državnih teh-

nikih v namen uravnave reke Krke; poročilo deželnega odbora, s katerim se predlagata muzejskega zaklada računski sklep za l. 1887. in proračun za l. 1889; računski sklep ustanovskih zakladov za l. 1887; računski sklep glediškega zaklada za leto 1887; proračun glediškega zaklada za l. 1889; računski sklep zemljiško-odveznega zaklada za leto 1887; proračun deželnega posojilnega zaklada za leto 1889; proračuni ustanovskih zakladov za leto 1889; proračun bolniškega, blazniškega, porodniškega in najdeniškega zaklada za leto 1889; računski sklep bolniškega zaklada za leto 1887; računski sklep blazniškega zaklada za leto 1887; računski sklep porodniškega zaklada za leto 1887; računski sklep najdeniškega zaklada za leto 1887; proračun in računski sklep hiralniškega zaklada za leto 1889 in oziroma 1887; poročilo deželnega odbora o zgradbi nove javne bolnice v Ljubljani.

Deželni glavar ob eni popoldne sklene sejo in prihodnjo napové za četrtek 13. t. m.

„Sokolova“ petindvajsetletnica.

Zdaj, ko sta že dva slavnostna dneva za nami, torej še pod vplivom mogočnih slavnostnih dogodkov, stopa nam živo pred oči vsa zgodovina zadnjih pet in dvajsetih let, in mi premišljamo o narodnih vspehih, do katerih smo se dokopali s težko in uztrajno borbo. Kako lice je imela nemčurska Ljubljana pred pet in dvajsetimi leti in kako lice ima slovenska Ljubljana danes. Takrat snovala so se naša društva, Citalnica, Sokol, Slovenska Matica in druga, toda nobenega se naši sovražniki niso toli bali kot „Sokola“, v obče takih društev, katera so imela širiti narodno zavest v najširše kroge. Takrat ni „Sokol“ smel iti iz Ljubljane in corpore, ampak le posamezni udje imeli so kar potihoma oditi na kolodvor, po ulicah je bilo vse mirno — prava grobna tišina! Takrat se je povsod kazalo zaničevanje vsakemu narodnemu gibanju, in malo jih je bilo, ki so se upali narodno uverjenje tudi javno kazati. In danes? Hvala Bogu, da je drugače, hvala narodnjakom, kateri so se trudili, borili in potezali za narodno stvar, da je prodrla in zmagala. Danes se o vsaki narodni slavnosti

LISTEK.

Ponedeljsko pismo.

Obljubil sem Vam, g. vrednik, da Vam bom v pasjih dneh pomagal, ter Vam bom pošiljal taka-le pisma. Svojo obljubo sem zvesto izpolnjeval; a zdaj, ko so pasji dnevi pri kraji, lahko se skesam, kedar hočem. Dasi bote imeli zdaj dosti gradiva na razpolaganje, Vam bom vendar še včasih pisal, da se staro znanje ne opusti. Ako bote hoteli zdaj pri zasedanji deželnega zbora priobčevati vsa tiskana poročila deželnega odbora in vse stenografične zapisnike posameznih sej, Vam ne bo treba prav nič pisati in prostora bo manjkalo še za domače novice in za inserate o otomanih, firnežih in hišni opravi. Da bo pa to gradivo tudi mično in čitateljem všeč, bodo že poslanci skrbeli z živahnim odobravanjem, sikanjem, ironičnimi dobroklici itd.

Deželni zbor ima jako veliko oblast v deželi, morebiti še večjo kot župan v svoji občini. Kedar sem bil jaz v deželnem zboru (da me pa nihče na-

pačno ne ume, moram precej omeniti, da v deželnem zboru nisem bil poslanec, ampak vzvišen nadposlanec, na galeriji), vselej se je razpravljalo o cestah in raznih bolnišnicah. Oba sta jako važna, pa tudi nehvaležna predmeta. Recimo, poslanec Kmetovič, ki se je najbolj trudil, da se je zgradila cesta čez Pasji strmec, poročal bi pred svojimi volilci in nevolilci o svojih zaslugah za zgradbo te ceste in časniki bi ta volilni shod opisovali. Ker imajo pa ljudje, oziroma vozovi navado, da se na strmih cestah radi prevračajo, poslal bi Kmetovičev dobri prijatelj še tisti teden v časnike dopis, v katerem bi se natančno popisovalo, koliko ljudi in živine se je na cesti čez Pasji strmec že pobilo, težko in lahko ranilo, in Kmetoviča bi potem človek z nobeno rečjo tako ne razdražil, kakor z govorjenjem o cesti čez Pasji strmec. Poslanec Zdravkovič si je zelo prizadeval, da se je bolnišnica za ongave ljudi preustrojila po najnovejših zdravniških skušnjah. Ali nesreča je hotela, da so tudi v po najnovejših skušnjah preustrojenih bolnišnicah bolniki ohranili staro navado, da mrjó, in poslanec se zategadelj ne more pohvaliti. Le v najnovejšem zdravšiči, v Opatiji,

prve dve leti ni nihče umrl. Hudobni jeziki seveda so trdili, da se je bolniku, ki je imel zapustiti ta svet, ali njegovi družini namignilo po gosposki ali pa tudi po domače, da naj zapusti Opatijo, ker zrak več ne ugaja. No, zdaj pa tudi v Opatiji umirajo.

Kakor sem pa iz časnikov poizvedel, ima deželni zbor še druga jako važna opravila. Voliti mora v razne odbore, odseke in pododseke, čitati neštevilne in neznansko dolge prošnje za podpore in odbijati ljubeznjive vladne ponudbe nemških šol. Poslanci se včasih ravnaajo po pravilu „kar misliš danes storiti, ne odlašaj za jutri“, kakor pri zakonu o občinskih ubožnicah, ki se je s telegrafično hitrostjo napravil, včasih pa po pravilu „nonum prematur in annum“, kakor pri občinskem zakonu, ki se že toliko let kuje.

Letos je šesto in zadnje zasedanje, zato morajo poslanci zelo pridni biti, dosti govoriti in veliko izvršljivih in neizvršljivih predlogov staviti, da se bodo svojim volilecem za prihodnje volitve prikupili. Onemu, ki letos ne bo nič storil, bom drugo leto jaz delal veliko preglavico, ker bom za njegovo

obleče vsa Ljubljana v prazno obleko, vse nje prebivalstvo vdeležuje se narodne slave, ki se prireja v Ljubljani. Sovražniki so izginili kakor kafa, kakor v obče izgine vsak človek, ki ga vest peče, ker je delal krivico. Danes se smemo vsaj prosto gibati in v nemati za svoje svetinje, da nas nihče ne moti v tem.

Ljubljanski „Sokol“, kateri ravnokar praznuje svojo petindvajsetletnico, ima svoj delež na narodnem delu, priboril si je sreča pri vsem narodu našem in njegova zgodovina je tesno spojena z zgodovino Ljubljane in nje okolice. Na to zgodovino, ki je še vsem v živem spominu, nočemo se ozirati danes; ona je častna za društvo, in nam je v obče le konstatovati, da so vspehi krasni; opisati nam je v kratkih črticah praznovanje petindvajsetletnice „Sokolove“.

Že v petek, dan pred slavnostjo, razobesilo je prebivalstvo ljubljansko zastave po vseh ulicah, in popoldne, ko so imeli priti z vlakom Čehi in koroški Slovenci, drlo je vse na južni kolodvor pričakovat gostov.

Posebno poslanstvo odšlo je iz Ljubljane v Trbiž že v petek zjutraj, da tamkej pozdravi ljube goste. V imenu tega poslanstva pozdravil je Čeha g. Hribar, a odzdravil mu je v imenih čeških Sokolov g. Podlipný. Sekstet iz zavoda g. Červenega zasviral je: „Kdž domov můj“. Pozdravljanje bilo je zelo pristržno. Ker so se Čehi pripeljali že po noči dne 7. t. m., napravili so nekateri v jutro izlet k Rabeljskemu jezeru, drugi pa k Ziljici, da si ogledajo romantično sotesko. Sopotujoč češki fotograf je izletnike in slovensko deputacijo fotografoval. — Z vlakom iz Beljaka pripeljalo se je nad 20 zastopnikov koroških Slovencev, ki so bili od Čehov in slovenske deputacije burno pozdravljeni.

V Kranjski Gori pozdravil je Čeha notarski substitut gosp. Aleksander Hudovernik, Korošce pa gosp. kapelan Bernik. V Loki pa je nagovoril goste deželni poslanec g. Mohar. Sicer pa se je občinstva zbralo tudi na drugih postajah, katero je srčno pozdravljalo prihod naših bratov. Povsod se je videlo, kako se ljubita narod slovenski in češki in kako iskrena je ta ljubezen. Ob petih dospel je vlak v Ljubljano. Njega prihod je naznanjevalo pokanje možnarjev v Šiški. Ves peron in široka cesta pred kolodvorom bila je polna ljudstva, da se nisi mogel niti ganiti, in ko je ob petih dospel vlak, pozdravljalo je vse občinstvo navdušeno Čeha in koroške Slovence. Ljubljanski „Sokol“ je tu pričakoval svoje brate in njega starosta gosp. J. Hribar nagovoril je najprvo Čeha in potem Korošce, zagotavlja jim, da jih Slovenci pozdravljajo z vso ljubeznijo. V imenu Čehov odgovoril je gosp. Podlipný, a v imenu Korošcev gosp. prof. Julij pl. Kleinmayr. Nato so narodne dame ljubljanske delile češkim Sokolom šopke. In ko je bilo to končano, odpeljali so se Čehi v mesto v svoja stanovanja.

Vse občinstvo pa je še ostalo na kolodvoru, kajti ob šestih imeli so priti Hrvati, katerim je tudi šla do Zidanega Mosta naproti posebna deputacija. Ob določenem času prišli so tudi Hrvati, in da je zbrano občinstvo tudi njih pozdravilo zelo navdušeno in iskreno, tega nam še ni treba omenjati. Hrvati so nam vselej dragi bratje, s katerimi imamo jednako bodočnost. Po prijaznem pozdravljanju okra-

mesto kandidiral. To pa zdaj le vam, gospod vrednik, sub rosa povem, proseč, da za-me na tihem agitujete.

Ko bi pri nas pri volitvah odločeval denar, kakor na Ogorskem, bi jaz ne imel nikakoršnega upanja za izvolitev; ko bi pa odločevale velikanske obljube, kakor na Dunaji, bi jaz obljubil, da se bo po moji izvolitvi svet kar predrugačil, da bodo vsi ljudje dobri kristijani, da se bodo našemu jeziku zagotovile vse pravice v šoli in uradu in da bodo volilci mesto sedanjega davkoplačevanja dobivali deželno podporo, in izvoljen bi bil gotovo. Po nekaterih krajih, kakor na Hrvaškem, se pa voli tisti, katerega vlada za zmožnega spozná in za tacega smatra. Ko bi se jaz na narodni volilni odbor zanašal, ne vem, kaka bi bila z mojo izvolitvijo, zato mislim, da bo najbolj, ako se voli z ozirom na zmožnost brez ozira na denar, obljube, vlado in volilni odbor, in ker sem jaz po mojih mislih najzmožnejši, bom gotovo kakor Boulanger izvoljen na treh krajih. S ponosom ozirajoč se na prihodnjo izvolitev, ako mu ne izpodleti, ostaja Vaš S—n.

sile so ljubljanske dame tudi hrvatske Sokole s šopki in potem je naš Sokol tudi hrvatskim odkazal stanovanja. Pri sprejemih na peronu igrala je novomeška godba, in sicer pri sprejemu Čehov „Naprej zastava slave“ in pri sprejemu Hrvatov „Oj Banovalci“.

Tako se je približal večer, ko je vse pohitelo na vrt ljubljanske čitalnice. Tu je bilo zbirališče vseh društev; ves vrt je bil poln in pričela se je prijetna zabava. Peveci so peli razne pesmi neutrudno. Zlasti „Slavec“ in čitalnični četverospjev se je lepo obnesel, a šestorica čeških godcev svirala je same lepe narodne pesmi. Radost je bila splošna in kakor je navadno, ni mogel miniti večer brez lepih naptnic. Prvi je pozdravil goste čitalnični predsednik gosp. dr. vitez Bleiweis, in potem je še govorilo mnogo gospodov: prof. pl. Kleinmayr, Gregor Einspieler, Legat in še drugi domoljubi, kateri so vsi napivali Slovenstvu in Slovanstvu v Avstriji ter se navduševali za narodno stvar. Posebno nas je veselilo, ko smo slišali, da se Koroška bolj in bolj probuja iz trdnega spanja in da ni za nas izgubljena; le delati je treba, kakor je delal uzorni Andrej Einspieler.

V tem so prišli z vlakom ob desetih tudi novomeški Sokoli, katere je vse občinstvo na čitalničnem vrtu iskreno pozdravilo.

Zabava pa se je potem še prijetno razvijala in marsikatera lepa, domoljubna beseda je še bila izgovorjena.

* * *

Prava slavnost se je pričela dné 8. septembra s sveto mašo, katero je ob deseti uri daroval gosp. Ignacij Žitnik pod milim nebom, v Latermanovem drevoredu. Vse prebivalstvo ljubljansko pohitelo je tija, Sokoli in društva so se zbrala v čitalnici ter od tod krenila v Latermanov drevored. Tu so vsa društva stopila v kolo. Vseh zastav smo našli 19. Med sv. mašo izpregovoril je nekoliko besedi gosp. Ig. Žitnik ter ozirom na dnevni sv. evangelij rekel, da je Vzveličar s svojim naukom preobrazil svet, nadvladal ga s krščansko idejo, razrušil vezi suženjstva, oznanjeval pravo bratoljubje. In tako krščansko bratoljubje, ki je združilo brate pri slovesnosti, naj društva gojé i v prihodnje v jeklenem okvirju udanosti cesarju in kralju pod gêsлом: Milujmo se! Ljubimo se!

Ko je bila sveta maša končana, pri kateri je igrala novomeška godba, stopil je k zastavi ljubljanskega „Sokola“ g. Rakož ter je v imenu Korošcev izpregovoril nekoliko zelo iskrenih besedi. Korošci so namreč poklonili „Sokolu“ dragocen trak in o tej priliki je g. Rakož bil tolmač bratovstva, ki veže vse Slovence. Za njim je še govoril g. Gregor Einspieler, in potem se je starosta „Sokola“ ljubljanskega zahvalil.

Nato se je pričel sprovod pomikati v mesto. Na čelu sprovodu jezdili so jezdeci sokolski, potem pa je bila ta razvrstitev: po jeden zastopnik ljubljanskega, praškega in zagrebškega „Sokola“, „Sokol“ praški, ostala češka sokolska društva, „Sokol“ zagrebški, odposlanstvo hrvatskih „Sokolov“, slovenskih „Sokolov“, ostalih društev, „Sokol“ ljubljanski, kamniška godba. Vsa dolga vrsta teh društev pomikala se je po Marije Terezije cesti, Šelenburgovih ulicah, Kongresnem trgu, Gospodskih ulicah, Šent Jakobskem trgu, Starem trgu, Mestnem trgu, Valvazorjevem trgu, Vodnikovih ulicah, Sv. Petra cesti in po Slonovih ulicah v čitalnico. Ljudstva je bilo po ulicah vse polno in najlepši prizor je bil pred mestno hišo. Tu je namreč Sokole pričakoval ljubljanski župan g. Peter Grasselli z mestnimi odborniki. Staroste ljubljanskega, praškega in zagrebškega „Sokola“ stopijo pred župana ter ga srčno pozdravijo. Posebno simpatično je govoril profesor Mijo Vamberger, ki je zastopal hrvatska sokolska društva. V imenu Čehov je govoril dr. Podlipný. Gospod župan zahvalil se je ter v svojem govoru poudarjal važnost sokolskih društev in njih zasluge za narodno probujenje. Potem so vse zastave defilovale pred županom, a občinstvo je vsako zastavo pozdravilo z navdušenimi „živio“-klici.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. septembra.

Notranje dežele.

Naučno ministerstvo je ukazalo, da morajo deželni šolski sveti po zaslišanji vdeleženih verskih oblastnij določevati šolske molitve in pobožne

pesmi za šole, koje obiskujejo otroci raznih ver. Prepuščeno je veroučiteljem, da začetkom ali koncem ure, odmenjene veronauku, opravljajo molitve z otroci svoje vere.

Po zadnjem izkazu komisije *državnih dolgov* je bilo koncem avgusta v prometu: Delnih hipoteknih nakaznic po 4147 gl. 50 kr. za 96,810.900 gl., bankovcev po goldinarji za 69,048.450 gl., petakov za 121,429.425 gl., petdesetakov za 124,710.800 gl. Skupni državni dolg je iznašal koncem avgusta t. l. 411,998.722 gl. 50 kr.

Postava o zavarovanji delavcev zoper nezgode določuje mej drugim, da se sestavi komisija iz zastopnikov ministerstva notranjih zadev, industrije in zavarovalstva, kojemu se morajo predložiti vse izvrševalne naredbe o nevarnostnih razredih, organizaciji in izvrševanju tega zakona in ki bo imela merodajno besedo slično državnoželezniškemu svetu v vseh ta zakon zadevajajočih poslih. Kakor se poroča z Dunaja, došli so odgovori na dotična vprašanja gledé pooblaščenecv ministerstvu notranjih zadev, ki bo sedaj v kratkem imenovalo člane te komisije.

„Bud. Tagbl.“ pravi, da nadžupan grof Pejačević ni povabil *biskupa Strossmayerja* v deputacijo, ki bo sprejela cesarja, brez ukaza od zgoraj. Strossmayer si je naročil stonovanje v Belovarju že pred štirimi tedni, torej v času, ko še ni vedel, da ga bo povabil Pejačević.

Vnanje države.

„Pol. Corr.“ piše: Častnikom *papeževega* dvora in vatikanske garde je došlo povelje, naj se pripravijo na dan 19. in 20. oktobra na obrede, ki so običajni pri sprejemih vladarjev. To se spravlja v zvezo s prihodom nemškega cesarja v Rim. Pruski poslanik pri Vatikanu, Schlötzer, bo došel v nekaterih dnéh že v Rim.

Srbska kraljica Natalija se je v Bukareštu nastanila v hiši svoje sestre, princesinje Ghike. Na kolodvoru pozdravila jo je mnogobrojna množica. Srbsko poslanstvo in rumunska vlada nista poslali zastopnikov k sprejemu. V Turn-Severinu je srbska naselbina priredila pristržno izjavo za nesrečno kraljico. Trgovec Kosta Miroslavljević jo je nagovoril ter jej izročil krasen šopek. Natalija je odpotovala v Jaš, od to pa na svoja posestva v Besarabiji. — Nekateri za trdno verujejo, da bo v kratkem prevzel Ristić sestavo novega ministerstva.

Ruski veleposlanik v Belgradu sili Turčijo k temu, da bi proglasila *bolgarski* prestol izpraznjenim. Veliki vezir je proti temu, sultan pa je neki pri volji, da ustreže ruskemu zahtevanju. — V Berlinu izhajajoči nemško-poluradni list „Russische Correspondenz“ razširja vest o kandidaturi vojvode Cumberlanda za bolgarski knežji prestol. O tem pa ni ničesar znanega ruskemu veleposlanstvu v Berlinu. Toliko je le gotovo, da bi Prusiji ne bilo neljubo, ko bi odšel v Bolgarijo načelnik Welfov, knez Cumberland. — Minister Načević je nastopil štirinajstdnevni odpust, koji bo porabil v to, da odpotuje v Carjigrad in Bukarešt. Znano je, da je navstala mej Bolgarijo in Turčijo napetost zaradi železnične proge Belova-Vakarel in da ima gibanje zoper Koburžana svoj izvor v Dobruči, od koder prihajajo agentje in tiskovine. S tem je pojasnjen namen Načevićevega odpusta. — Redarstveni prefekt v Sofiji se je odpovedal svoji službi. Ta dogodek je skoraj gotovo v zvezi z okoliščino, da je nedavno v eni noči zaprlo redarstvo ogromno število „roparskih zavezučnikov“. Prefekt se je brzkone pri tem nekoliko preneglil ter dejal pod ključ tudi take osebe, ki niso bile v nobeni zvezi z „roparji“.

Ruski trgovci v Moskvi in Nižnij-Novgorodu nabirajo podpise za skupno prošnjo carju, da bi pospeševal propalo rusko trgovino ter posebno naznanil inozemstvu, da Rusija ne bo v nobenem slučaju sklenila trgovinske pogodbe z Nemčijo. Prošnja bo poleg tega izražala željo, naj se vzame tujcem sibirijaska trgovina na Leni ter edino le podpira menjevalna kupčija.

V zadnjih dnéh se zopet mnogo razpravlja stanek *nemškega* kanclerja z *ruskim* ministrom Giersom, ter se trdi, da so se mnogo zboljšale razmere, ki bodo omogočile, da se izvrši ta načrt. O želji *avstrijske* vlade, da bi bil tudi Kálnoky navzoč pri teh posvetovanjih, se še-le vrše obravnave mej Berlinom in Petrogradom. Cesar Franc Jožef I. je ruski carici sporočil jako pristržne pozdrave za cesarja, kar je napravilo na ruskem dvoru ugoden vtis.

Vprašanje o preosnovi *nemških* državnih uradov razpravljajo vsi časniki. Jasno je, da se namerava s tem korakom uničiti zadnji ostanek neodvisnosti zaveznih držav ter zagotoviti vrhovna oblast Prusiji. Bismarck ni prijazen temu načrtu, seveda le zaradi tega, ker uvidi, da se ne more sedaj še izvršiti ta načrt. Neki berlinski list v dokaz temu povdarja, da je kancler leta 1874 zagovarjal takrat nameravano državno pravosodje ministerstvo ter naglašal, da se bodo sčasoma morala ustanoviti državna ministerstva za pravosodje, finance, trgovino in Alzacijo-Loreno. Kar se tiče novega „domobranskega urada“, ne gré se pri tem za državno vojno ministerstvo, marveč le za to, da se razširi delokrog domobranske komisije, koji predsednik je grof Moltke. Bismarck vé, da je za sedaj še grozdje prekislo.

Nemški katoliški shod v Freiburgu se je minoli četrtek zaključil. Zvečer je bil banket, pri kojem je Windhorst z gorkimi besedami napil plemeniti avstrijski hiši in msgr. Knab posebno še cesarju Francu Jožefu I. kazoč na njegovo vladno štiridesetletnico. Godba je zasvirala Radeckijevo potnico ter ž njo izzvala toliko navdušenost, da jo je morala trikrat ponavljati.

V zadnjem francoskem ministerskem sovetu je naznanil Goblet, da so vse države izrazile svoje priznanje zaradi zmernosti in stvarnosti njegove note o masavski zadevi. Italija je sicer povdarjala, da lahko ravno takó ugovarja zoper obdačenje svojih podložnikov na Tuneskem, toda to je golo besedičenje, ker jo veže v tem oziru pogodba iz l. 1868, v koji je priznala Italija, da smé bej nalagati tamšnjim Italijanom davke. — Oborožene ladije so se povrnille dne 6. t. m. v toulonsko pristanišče, kjer so izložile vse streljivo. Mornarične vaje so s tem končane. — „Liberté“ in večina republikanskih listov odločno oporeka trditvam članka v „Nordd. Allg. Ztg.“ gledé napadnika Garniera, ki je v istini blazen, ne pa naščuvan od postopanja francoske vlade.

Dne 31. oktobra praznoval bo grški kralj svojo vladno petindvajsetletnico. Pri tej priložnosti došli bodo v Atene zastopniki vseh evropskih dvorov. Rusijo bo zastopal veliki knez-prestolonaslednik, Anglijo pa vojvoda Edinburški. Slavnosti vdeležilo se bo tudi več ruskih in angleških vojnih ladij.

Izvirni dopisi.

Z Rake, 4. septembra. Tudi pri nas v sredi vinskih goric smo praznovali slavnost v proslavo 40letnice vladanja Nj. veličanstva presvetlega cesarja. Določili smo angeljsko nedeljo, ker na ta dan gré po stari navadi raška mladina k prvemu svetemu obhajilu. Pri prvi božji službi je prejelo 54 otrok prvo sv. obhajilo.

Pred 10. uro so se zbrali šolarji v šoli in so šli paroma v cerkev k sv. maši kot sklepu šole.

Popoludne po božji službi vršila se je šolska veselica pred šolo. Šolski voditelj je s primernim govorom pričel, na kar se je cesarska pesem med pokanjem možnarjev odpela, potem so bile deklamacije in petje; nato je bilo blizo 300 otrok pogoščenih s kruhom, vinom in pečenko, vrh tega je bilo razdeljenih 250 komadov knjižice „Cesar Franc Jožef I.“ in drugih primernih reči po plemenitem gospodu Lenku med dečke in po plemenitej gospej Lenkovi pa med deklice.

Pri tej priložnosti so tudi reveži z Rake dobili vsak po 1 gld. in 1 liter vina, kar je daroval gosp. graščak pl. Lenk.

Prav presrečna zahvala se mora izreči vsem dobrotnikom, zlasti pa plemeniti družini Lenkovi in prečastiti duhovščini.

Iz Št. Petra pri Novem Mestu, 7. septembra. V dopisu od 4. t. m. gospod dopisnik iz Novega Mesta trdi, da je ogenj navstal iz pepela shranjenega pod streho. O tem še nobeden pri nas ne vé. Ugibujejo različno, a kaj gotovega se ne more trditi. Tudi skrinjica z denarjem se je rešila. Denarja ni bilo veliko, le kolikor so ga za domače potrebe rabili. Vsa škoda se ceni do 10.000 gld. Le sreča, da ni veter pihal proti severu, drugače bi bila cela vas pogorela. Od poškodovanih gospodarjev so bili le štirje zavarovani. Ostali trije so pa reveži v pravem pomenu ter vsega usmiljenja vredni. Zato županstvo milo prosi kak milodar, drugače bo težko ponesrečence pod streho spraviti. — Vsa čast pa novomeški požarni brambi, ki je v pozni noči nesrečnim na pomoč prihitel ter ogenj omejiti pomagala.

Dnevne novice.

† Matija Hočevar.

Telegrafična žica naznanila nam je žalostno vest, da je danes zjutraj ob 10. uri v dolenskih Toplicah, kamor si je šel pred par tedni zdravja iskat, za mrtvodom srca nagloma umrl č. g. Matija Hočevar, kn.šk. duhovni svetnik in župnik predmestne farne cerkve sv. Petra v Ljubljani. — Rajni porodil se je l. 1824 v Mali Slivici, fare Lašiče. Svoje gimnazijske študije dovršil je v Ljubljani vsekozi z odličnim vspehom. Dopršivši tretje leto bogoslovja bil je l. 1848 v mašnika posvečen. L. 1849 bil je pol leta odgojitelj pri tedajnem kranjskem guvernerju, grofu Welsersheim-u. Po odhodu tega guvernerja iz Ljubljane bil je imenovan adjunktom bogoslovnega učilišča ter je opravljal ta svoj posel do l. 1852. Istega leta bil je nastavljen kot samo-

stanski kapelan in katehet na dekliški šoli gg. Uršulin, kjer je deloval skozi 14 let. — Gledé na njegove zasluge pri šoli podeli mš knezoškof Widmer l. 1866 izpraznjeno predmestno faro sv. Petra v Ljubljani.

Na tem odličnem mestu deloval je neumorno v težavnem poklicu do danes ter si je za najboljše delovanje, s katerim si je postavil pri faranih hvaležen spomin; omenimo naj le, da so se te njegove zasluge priznavale tudi na višjem mostu, ker l. 1882. imenoval ga je knezoškof Pogačar knezoškofijskim duhovnim svetnikom. Pokojnik bil je tudi slovstveno delaven. L. 1858. spisal je zgodbe sv. pisma, katere je izdala založba šolskih knjig. Bil jo tudi sotrudnik pri prelaganji sv. pisma na slovenski jezik. — Cela fara pa žaluje na grobu vestnega svojega dušnega pastirja ter mu prosi večnega miru v plačilo. Pogreb bo v sredo ob 4. uri popoludne iz župnijskega dvorca pri sv. Petru na pokopališče sv. Krištofa.

(Presvetli cesar) naročil je gospodu deželnemu predsedniku, naj naznani občini Radeče pri Zidanem Mostu in družbi ljubljanskih strelcev Najvišjo zahvalo za povodom Najvišjega rojstnega dne izražena najudanejša voščila.

(Instalacija) novega infulovanega prošta ljubljanskega, prečast. g. dr. L. Klofutarija, izvršila se je na Mali Šmarijin dan (8. septembra). Obrede vmeščenja vodili so premil. g. knezoškof in bili so (mutatis mutandis) prav isti kot pri vmeščenju † prošta Jožefa Zupana († 29. avg. 1886). V smislu natečaja z dne 2. februarja 1887 pa je novi prošt sigurno moral podpisati „revers“, da se bo gledé razmere prošitje do radovljiške fare nepogojno ravnal po razsodbi višjih oblastij. Ker bi utegnile omenjene ceremonije marsikoga zanimati, je v glavnih potezah zabeležimo: Knezoškofijski kancelarij čital je precéj obširno papeževo pismo (bulo), datirano z dné 28. julija. Novi prošt recitoval je iz povedbo vere („professio fidei“) z običajno prisego. Razun tega prisegel je pa tudi še po drugej „formuli“, ki je došla iz Rima ob jednom s papeževim imenovanjskim pismom. V tej prisegi je obljubil g. prošt zvestobo sv. Očetu in njih poslancem ter čuječnost zoper rovarje in sovražnike sv. Cerkve. Po prisegi izročili so g. knezoškof proštu belo štolo, prstan, naprsni križ, večerniški plašč, evangelijsko knjigo, cerkvene ključe, mitro in pastirsko palico ter odkazali mu prostor v koru. Prošt je šel nato na svoj sedež ter je gg. kanonike v znamenje miru in ljubezni poljubil (osculum pacis). Završila se je slavnost v cerkvi z zahvalno pesmijo. — Novemu g. proštu ter protonotarjema apostolskima, prelatu dr. Čebaškmu in vodji dr. Kulaviciu na čast napravili so premil. gosp. knezoškof slovesen obed. Povabljen je bil ves stolni kapitul, semeniški gg. profesorji, prošt dr. Jarc, provincijal o. Evstahij Ozimek, superior Maks Klinkowstroem, superior g. Böhm in nunski g. oče M. Potočnik. V napitnici na sv. Očeta navdušeno sprejeti spomnili so se premil. g. knezoškof velike ljubezni sv. Očeta do ljubljanske škofije, katero so jej s tem skazali, da so tri odlične duhovnike škofije ob jednom tako visoko počastili. (Pisma za gg. protonotarja podpisana so bila v Rimu 7. avgusta.) Gosp. proštova napitnica v treh jezikih (latinskem, nemškem in slovenskem) izrazila je hvaležnost sv. Očetu, presvetlemu cesarju in premil. g. knezoškofu. Daljne napitnice in odgovori veljali so jedinsti in mejsebojni ljubezni ter podpori svetnih in redovnih duhovnikov, kar se pri nas tako lepo razodevle. Naj ta odlikovanja, pričajoča o ljubezni sv. Očeta do naše škofije, pomnože v nas vseh ljubezen in udanost do sv. Stolice. Odlikovanci pa naj se visokih častij veselé v krepkem zdravju na mnoga leta!

(Dijaške ustanove.) Pokojni g. G. Sušnik je volil 10.000 gld. za dijaške ustanove; pravico do njih imajo sorodniki, ako teh ni, dijaki iz kranjskega okraja. Ustanove bo oddajal deželni odbor na predlog občinskega načelnika in župnika v Predosljih. — Dne 21. januarja umrl č. g. J. Šlakar, župnik v Monti pri Trstu, volil je 12 drž. obveznic po 1000 gl. za pet dijaških ustanov. Pravico do njih imajo v prvi vrsti sorodniki, v drugi dijaki iz kamniškega okraja.

(V Litiji) je bil izvoljen občinskim predstojnikom g. Josip Mešek, hišni posestnik in krčmar, občinskimi svetovalci pa gg.: Josip Kobler, posestnik,

Anton Koprivnikar, oba iz Litije, Janez Hauptmann, posestnik iz Jablanice, in okrajni zdravnik Jurij Oblak iz Litije.

(Vabilo) k slavnosti, katero priredi cerkniška občina združena z narodno čitalnico in požarno brambo v proslavljenje štiridesetletnice vladanja veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I. v nedeljo 16. sept. dne 1888 v Cerknici. Vspored: 1. Ob polu desetih zjutraj shod došlih gostov, požarne brambe in slavnostnega odbora v čitalniških prostorih pri gosp. županu Josipu Milavcu, od koder gré slavnostni sprevod v farno cerkev, kjer bo ob desetih slovesna sv. maša, pri kateri poje četvero-spev moškega zbora slavne ljubljanske čitalnice gg. Pribil, Štamcar, Pucihar in Paternoster. 2. Po sv. maši blagoslovljenje orodja požarne brambe na slavnostnem prostoru „pod lipo“. 3. Ob 1. uri popoludne banket. (Kdor izmed čast. gostov se hoče vdeležiti banketa, naj se blagovoli oglasiti najkasneje do 13. t. m. pri odboru. Kuvert za osebo stane 1 gld. 50 kr.) 4. Slavnostni govor deželnega poslanca in častnega občana cerkniškega trga, gosp. dr. Vošnjaka, na slavnostnem prostoru popoludne po banketu. 5. Cesarska pesem, poje moški zbor. 6. Ob polupetih javno srečkanje na dobitke. 7. Pevski oddelek obsejal bo mej drugimi tri četvero-speve, katere pojó iz prijaznosti prej navedeni gospodje ljubljanski pevci. 8. Ob polu sedmih zvečer gledališna predstava veseloigre v jednom dejanju: „Bog vas sprimi!“ 9. Mej posameznimi točkami svirala bode godba, pri kateri je prosta zabava ljudstva. 10. Ob osmih zvečer razsvetljava trga in kresovi po hribih okolice in ob devetih mirozov z godbo in slavnostni sprevod požarne brambe po trgu. Veselica se vrši pri vsakem vremenu. K obilni vdeležbi vabi odbor.

(Strela) je udarila v soboto zjutraj ob 4. uri v kozolec posestnika Valentina Kokalja iz Javorja; kozolec je zgorel z vsem v njem zloženim žitom; škoda iznaša blizu tisoč goldinarjev.

(Častnim občinarjem) imenovalo je zastopstvo občin kastavskih prvaka isterskega, g. M. Mandića, vrednika „Naše Sloge“.

(Pazniška gimnazija) imela bo z letošnjim letom le še štiri spodnje razrede, drugo leto pa se še ti premestijo v Pulj. Iz moralnih vzrokov premislil bo dobro vsak oče, predno bo poslal svojega sina v Pulj.

(Iz Št. Janža na Dolenskem) se nam poroča, da se je že pred štirinajstimi dnevi izgubila neka zblaznela, 65 let stara žena, doma iz vasi Hinj. Žena je suha, velike postave. Kdor bi jo videl, naznani naj ondotnemu župnijskemu uradu.

(Stariši, pazite na otroke.) Nedavno smo sporočili, da je neznan človek odpeljal dečka Mayerja. Kakor se nam poroča, klati se hudobnež zopet okoli in nagovarja dečke z raznimi obljubami, naj gredó ž njim v Trst. Pazite torej na otroke.

Telegrami.

Belgrad, 9. septembra. Objavljeni izleček kraljičinega odgovora na kraljevo tožbo je izmišljena iznajdba.

Pariz, 9. septembra. Generalni rezident tonkigski, Richaud, imenovan generalnim gubernatorjem za indijski Kitaj.

Pariz 10. septembra. „Figaro“: Kapitan Renard je iznašel vodljiv balon. Novi motor tehta 500 kilogramov, daje hitrost 100 kilometrov v eni uri ter je na vse smere deloval ob vsakem časi, razven pri hudi nevihti.

Rim, 10. septembra. Državni podtajnik Ellena je imel pred svojimi volilci v Anageno govor, v kojem je dokazoval, da je za gospodarski razpor mej Italijo in Francijo odgovorna edino le Francija. V petih mesecih, odkar se uporablja generalni tarif, znižalo se je uvažanje za 142 milijonov, izvažanje pa samó za 38 milijonov.

Rim, 9. septembra. Papež je daroval italijanskim semeniščem 50.000 frankov. — Debeb je dne 2. septembra napadel Keren, a je bil odbit ter je izgubil 50 mož.

Javna zahvala.

Slavno predstojništvo pevskega društva „Slavee“!

Globoko ginen po odličnem in častnem pozdravu, kateri mi je sinoči priredilo slavno društvo na trgu pred dvorcem deželnega odbora, ponavljam svojo presrečno zahvalo ter uljudno prosim slavno predstojništvo, da blagovoljno naznani to mojo gorko zahvalo vsem p. n. deležnikom sinočne večernice, mej

temi naravno še posebej onim odličnim gospodom pevcem, ki so poleg mojega ljubelega tovariša in prijatelja g. Medena in viteza Ohm Janušovskega tako krasno prepevali deloma sami deloma v četverospeljih.

Obžalujem, da so se sinoči p. n. gospodje peveci prehitro razšli tako, da mi ni bilo moč te zahvale vsakemu posebej ustno izreči, želim delovanju slavnega društva, katero s složnim in zavednim svojim delovanjem toliko pripomore v povzdigo časti slovenskega imena, še dalje jednako lepih uspehov. S prijateljskim pozdravom!

NA DOBROVI, dne 5. septembra 1888.

Dr. Poklukar.

Zahvala.

Slavnostni dan, ki se je praznoval 2. t. m. na Krškem, je minol, v spominu vdeležencev pa bude še dolgo ostal.

Da si nas je vse oviral gosti dež, mnogim celo vdeležbo zabil, storilo se je vendar od vseh strani toliko, da je bilo mogoče, častno izpeljati celo svečanost.

Mi si štejejo v posebno dolžnost, da izrekamo v prvi vrsti „slavnostnemu odboru“ za velik trud in za vse priprave, da smo bili tako imenitno sprejeti, gospodu županu in mestnemu zastopu, slavnim oblastnikom, bralnemu društvu, osnovalcem učilske razstave, meščanski gardi, požarni brambi itd. na Krškem — dalje blagorodnemu gospodu slavnostnemu govorniku prof. Šukleju, slavnim zastopnikom raznih društev — g. pevovodju Stanku Pirnatu, kvartetu iz Ljubljane, vsem častitim vdeležencem od blizu in od daleč — posebno neustrašljivim gospodam pevkinjam, katerih je bilo največje število iz Laškega trga — slavnim uredništvom za društvena poročila — kakor vsem drugim, ki so kaj storili za slavnost — našo najtoplejšo srčno zahvalo in bratske pozdrave!

Na veselo in srečno snidenje pri prihodnem vel. zboru. V PTUJI, 5. septembra 1888.

Za odbor „Slovenskega pevskega društva“:

M. Lešnik, m/p
predsednik.

Tone Porekar,
tajnik.

Bratje „Sokoli“!

Da izkažemo hvaležnost preblagorodnej gospej Mariji Murnikovej na vsem trudu, ki ga je imela za naše društvo o ravno minulih slavnostnih dneh in pred njimi, priredili jej bodemo *nocoj o polu devetih*

serenado z bakljado.

Pozivljam Vas torej, da pridete polnoštevilno v društveni opravi ob osmih v čitalnico, kjer bude naše zbirališče. — Po serenadi bude tih zabaven večer na vrtnih prostorih gostilnice „Pri zvezdi“.

V LJUBLJANI, dne 10. septembra 1888.

Ivan Hribar,
starosta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razkoma v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	734.4	16.2	brezv.	oblačno	13.30	
8. u. pop.	733.8	14.2	sl. jzap.	jasno		
9. u. zveč.	734.3	18.0	„	oblačno		
7. u. zjut.	737.4	15.6	brezv.	oblačno	0.1	
8. u. pop.	739.3	18.8	sl. vzh.	jasno		
9. u. zveč.	741.2	15.0	„	oblačno		

Srednja temperatura obeh dni 19.5° in 16.5°C., za 4-2° n 1.5° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafno poročilo.)

10. septembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 60 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	82 „ 10 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „ 50 „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 75 „
Akcije avstr.-ogerske banke	832 „ — „
Kreditne akcije	315 „ 30 „
London	121 „ 80 „
Francoski napoleond.	9 „ 63 „
Cesarski cekini	5 „ 75 „
Nemške marke	59 „ 37 1/2 „

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nizkej ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Zahvala.

Za tolike dokaze sočutja mej boleznijo, za krasne darovane vence in za tako mnogobrojno vdeležbo pri pogrebu dragega mi očeta gospoda

ANTONA POVŠÉ-TA,

zahvaljujem se v imenu rodbine najtopleje vsem prijateljem in znancem, vsem visokočastitim in blagorodnim gospodom, ki so v tako obilnem številu blagovolili izkazati poslednjo čast nepozabljivemu ranjencu.

Hvala tudi ljubim sosedom v domači kresniški fari!

Vsem, vsem „Bog stotero povrni!“

V LJUBLJANI na malega Šmarna dan 1888.

Franc S. Povše.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so oljnatih barv v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem fitneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Darilce pridni šolski mladini, zlasti letos jako primerno in sponinjivo, je knjizica: „Zlatomašnik LEON XIII.“ (s podobico). Dobiča se po 6 kr. — 50 iztisov vkup po 5 kr. v Ljubljani pri „Katoliški družbi“, Start trg št. 13. Po ravno isti ceni „Papeževa nezmotljivost.“ (10)

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev opatiže Soulae (Gironde).

Dom MAGUELONNE, pripor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po priporji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zares močno ustrezemo našim p. n. čitateljem, opozoruj na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrdba SEGUIN Bourdeaux (Francija)

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiča se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. (6)

Odlikovan v Trstu 1882

z srebrno svetinjo.

AVGUST DRELSE,

tovarnar peči iz prstenih izdelkov, v Ljubljani.

Izdelovanje in zaloga najraznovrstnejših peči najnovejše sestave

belih in barvenih iz ognjesigurnega gradiva, elegantno in cenó.

Zaloga kemijskih aparatov z najtršim osteklenjem, kojega se ne primejo kisline.

Izvršuje naročila na cevi, nadstavke za dimnike z vetrnjakom, na stavbene okraske, rebra za cerkvene oboke, ognjesigurne opeke in vse v stroko prstenega blaga spadajoče predmete. (6)

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.